

శ్రీ. శ్రీ. వూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య

“సుందరి లోకైకసుందరి- నా అద్భుతంకొలచి దొరకింది నాకు. ఆ! నీ నొప్పుకోను”
 అలా చించుకుంటూన్న చంద్రావును మామ గారు మడి కట్టుకోమని హెచ్చరిస్తున్నాడు-
 “లేవనోయ్ చంద్రావు! రైలుకు వేళ్ళయి పోతుంది నీవు సుందరీ భోజనాలు చేయాలి కదూ!”

కొంచె మాలోచించి,

చంద్రావు: ఉంహూం! రైలుకు వెళ్ళవండీ- నాటున రెండైద బండిమీద ప్రయాణం చేయడానికే నిశ్చయించేను-

మామ: ఎందుకలాగు?

సుందరి వచ్చినదగ్గరినుండీ ప్రకాశం ఆదోరకం గా మారిపోయి కనబడుతున్నాడు; ఇరుగువారి కయితేనేం పొరుగువారికయితేనేం, ఇంకా ఆ మాటకువస్తే, కచేరీలో తోడిగుమాస్తాలకయితేనేం- మునుపెంతో కలివిడిగానూ, కలిసికట్టుగానూ ఉండే ప్రకాశం, ఇప్పుడు ఒంటిపిల్లి రాకాసిలాగయిపోతున్నాడు- కచేరీకి తప్ప గాలి పికారయినా వెళ్ళడం మానేశాడు- సుందరితో తప్ప ఇతరులతో వెదవికదిపి మాటాడడమయినా మానేశాడు- ఏమిటో! వాని మనస్తత్వం ఏమిటో! ఎందుకలా మారిపోయాడో!

వీధి ద్వారానికి తెగ; నటింజి ద్వారానికి తెగ; కిటికీలన్నిటికీ తెగలేను- గోపాళన్న బాతి కాదుగాదా! వీని యింటి కిన్ని తెరలేంబడు? అన్న ప్రశ్న ప్రకాశాన్ని గణనవాళ్ళు వేసుకున్నా ఆ ప్రశ్నకు జవాబు వాళ్ళకోసా? ఉత్త సోమరి ప్రశ్నే అది-

వీధిలోనున్న తాళం తీసికొని తెలులు మలగా తొలగించుకొని ఇంట్లోకి వెళ్ళేడు ప్రకాశం- కచేరీ బటలు తీసి పాగాకొయ్యను పెట్టి చిన్న గామంచా కట్టుకుంటూ ఇంట్లోకి వెళ్ళేడు-

సుందరి ఎదుట చెక్కెద్దం పెట్టుకొని సిగ చుటుకుంటూంది- పెద్ద జడా! త్రాచుపాము లాగు నేలను జీరాడుతుంది- ఇలకు చూచి (తుళ్ళిపడి తెల్లబోయాడు ప్రకాశం- ఒక్కమారు గా వాని ముఖాన నెత్తురు దిగిపోయింది- కన్ను లెత్తనడి సీత చిమ్మీయి- పెద్దవులు వడకేయి- ఆచుకున్న హంకారం ఆదోరకం దగ్గుగా పెక్కి వచ్చింది-

జడ చేతితో పట్టుకొనే, వంచిన తల ఓరకెత్తి సుందరి భ్రమముఖం చూచి మందహాసం చేయబోయి అక్కడ తాండవింపే కోపదేవతను చూచి భయపడింది- జడ పట్టుకుంటే తల ధారాళంగా ఎత్తి ప్రశ్నార్థకపు గూపు పరమింది వాని కన్నుల లోకి జంతు జంతుగా-

ఉబ్బన వ్యాధికి

ఏడాక్టరైనా దిననే వాడమని సలహా యిస్తాడు

ఉబ్బన వ్యాధికి ఉపిరితిత్తుల వ్యాధులకు పురోహిత్ వారి శ్వాసహారి వాతాలని వైద్యులు చెప్పతారు. ఇతర మంచులచే ఉబ్బన వ్యాధి త్వరగా నుదర్శనమైననుట అబద్ధము. కాని శ్వాసిని విరూపింపక లక్షణాలను అణచివేటి పరిధి వాస్తవికము చేసాయి.

పురోహిత్ వారి శ్వాసహారి శాశ్వతంగా వ్యాధిని నుదర్శింప. మీరు ముఖంగా నిద్రపోతారు. ముఖంగా భోజనం చేసారు. బాగా అరిగి ముతంబారు. క్రమముగా ఆరోగ్యం గాగువచ్చును. మీ ఉపిరితిత్తులు బలపడును. ఉబ్బనం శాశ్వతంగా తగ్గిపోవంది.

గ. 1.00, 5-12-0, 10.0-0 ల ధర
1947, 1948, 1949 జాన్యుల సీసాల లభ్య
మగును. కావలసినవారు

పుట్టిపూలో నాలుగు వ్రాడగాలి.
శిశువుల వేయకారు :

ఆర్డర్ పురోహిత్ ఫార్మసీ,
కోల్కాతా.

డ్రాగ్రివి: మెనర్స్ అప్పా & కో.,
కమిస్ట్రీ చై నాబజార్, మద్రాసు.

మీ ఆరోగ్యం కోసం
కానీ మీ బిడ్డ కోసం
కానీ

AND DISPENSARY PHARMACY

“అయ్యో! ఇదా సంగతి?” అన్నాడు తల తాటిస్తూ ప్రకాశం-

నుందరి: ఏమిటి ?

“ఏమిటా ?” ఆ సంవేంX పువ్వు లెక్కచేసి నీకు?” అన్నాడు మోటిగా చూపుడు వేలితో ఆక్కడ బాదమాకులోనున్న నాలుగు సంవేంX పూలవెళు చూపుతూ-

నుందరి జబాబుకోసం తడవులాడుతూన్నట్టు ఆలా వాని ముఖమే చూస్తూ ఊరుకుంది-

“ఏం మాటాడవు! ఆ పూలు ఈ యింట్లోకేలా వచ్చేయి ?”

నుం: కానీ యిన్ని కొన్నాను-

ప్ర: ఎవరిదగ్గర? ఆ పోకిరి ముఖం, గిర జా లలకట్టు పలుచని బట్టకట్టు, వాడూ, నీకుల వెంట పూలమ్ముతాడు; వాడిదగ్గరే కొన్నావు?

నుం: వాడెలాటివాడో నేను చూడలేదు- పూలకేక మని గుచ్చుండగ్గర వినబడితే పూలూ అని పిలిచి కిటికీ యివతలనుండి బేరమాడి, కిటికీ ఆలవనుండి వాడు పూలు లోపల పడేసేడు- నేను కానీ ఆవలకు వినలేను- అంతే! ఆనో రంగా వాని వ్యాదయం చీల్చి చదువు ప్రయత్నించి న్నట్టు శీక్షణంగా చూశింది నుందరి భక్త ముఖం లోనికి-

నిరాశగా నినుకొన్నాని ప్రకాశం నిట్టూర్చి, ముఖం ఆమెనుండి దాచుకొంది కన్న విముఖమై, వ్యాదయం భోగాన ప్రంకుతూన్నట్టుగులు మెల్లగా భోగంగా వెడుతూ తన పనుకగదిలోకి వెళ్లి నుంచలమీద పడుకున్నాడు- విచారభారం కాని వెడదకన్నులలో కనిపించింది-

పరిపురుషుడు, పోకేలా, రంగేలా, రాడీ, వాడిదగ్గర పూలు కొన్నది నుందరి- వా డెన్ని విధముల చూపు లీమె ముఖవేంజెండులంమీదికి సరపి ఉంటాడో! ఏమీ, ఆమె వాది! ఆమె శరీరం వాది, ఆమె పర్వస్వమూ వాడేను- వా డెవడ ? అబ్బ! ఏన్ను వాజీకోమ్మ! వాని చూపుల గాలివాసలో ఎంత తొట్టాడిందో- ఆ పకి మలేనూ ఇంకూమాకుం ఏ సుంఘగొండులకీమ్ముకు పోతుందో! పర్వస్వములా తనకు హుక్కుపడిన నుందరి సోంబర్యాస్వాదం కింకొకకి పిలులేజీ! అబ్బ! అప్పుడేం జరిగిందో నీనింటు లేనుగా!”

ఏదో ఆలోచించుకుంటున్నాడు ప్రకాశం- ఆలోచించినకొలపి వానికి చూతన లావయి

తోతూంది- దిగ్గజతేచి మంచం నడుమను కూర్చు
న్నాడు- మొగ్గ మెఱుపడింది- ఆ తొగరు నీడ
లో బైస్యమూ ఉంది-

సాహసంగా ఉంకించి మంచం దిగి తిరుగా
నుందరి దగ్గరకు వచ్చేడు-

అమె సిగతో పాటు తీసుకుంటూంది-

“ఎమిటా ప్రయత్నం? నుందరి! ఆ పూలు
తల గాలుస్తావో?”

బడ పాయలాని కేతిని తీసేసి నుందరి తెల
మొగ్గంతో శర్తముఖం చూచి “ఎమి! తప్పా?”
అంది-

“అదేమో, అభయూపమయిన పువ్వు, పరాయి
మగవాణిచ్చేడు! అది తలలో వెట్టుకోడం తప్పో
ఒప్పో నువ్వే ఆలోచించు-”

“అయితే మరి మీరేమి తెచ్చున్నా తేలేడుగా!
వానంగోజూ నోడీ ఆ బుటాల శీర్ష కొని తెచ్చి
వెట్టవన్నాను మీరు వినిపించుకొన్నారే లేదా-”

ఇను సామ్మిచ్చేను-

అది అలాగు బీరువాలో నీ డేకాగు! పువ్వు
పువ్వుత్రీ లక్షణంగా; ఇంతకు అగిరియందుకు
వచ్చింది- నిరక్షణం వెయికుండదని కొన్నాను-
అంద రాడనాకొచ్చి కొనకొచ్చిని తలలో వెట్టు
కుంటున్నాడగగా! గీగవల్ల తప్పలేదనుకున్నాను.

“వాడు బల్బోగోరీగాడు నుండూభోంనా! వికా
రపు నవ్వు పువ్వుతూ, వీంతగా నీముఖం చూచు
అబ్బు నుందరి ఏమో నాని ఆ పూలు నీవు కేతితో
స్పృశించడం గానా నా కివంతేడు- నా మాట
నుండే నీకు నాని గోరకముంపే” డిచ్చు నువ్వుండు
కున్నాడు; గ్రుక్కమొగిగేడు; కోవెం నిటూ
చ్చేను- వాని నన్ను లగో వింతగా మెగయడం
ని వెట్టింది-

నుందరి: (అగ్రణగా) “అరొయ్య! దానికేం?
మీమాటలునుంచుగాని మీయందరిగాని ఎంత గౌర
వం తీసికోవడం నుమి? మీరు తో కేగొనల ఆకు
తోటి ఆ పూలు పీకికొననట్టి మెగిగోడిలా
పాంసాను- తెప్పయిన పగి, మిమ్ములను కాదని,
నేనెందుకు నెడనొచ్చితి? అలయూ ఆ ఆకు పూలతో
కూడా తీసంది-

మనన నుట్టి మనమ విదలిన నుట్టి, కీర్తి
నట్లున్న వెన్నునొకటి నీడలే ఆర్చికిమ్మల తెలి
వెట్టచెరుగు, ఆ నుత్తగజనంలలో తగ్గనాటూ,

ఆ నందవాణి పొన్నబాక్సు నెంబరు

1583

చందాదారులు, వ్యాసకర్తలు, ఏజెంట్లు
తాము ఆనందవాణికి వ్రాసే ఉత్తరాల చిరు
నామాలో పై నెంబరును తప్పక ఉదాహ
రించవలెను. లేనిచో మాకు ఆ జాబులు
నేడిదంలో ఆలస్యం జరగవచ్చు.

---మేనేజరు

నడగా, నుందరిని నాకు సామెత చెప్పవేయకుండా
చూపేడు ప్రకాశం.

వాని చూపు కను ప్రకాశం తడిసి మె అపడు
తూంది కానోలు చూచి “నువ్వులలో నీ పుకూడా
తేగకొంది.

“ఎప్పుడూ నుందరి నుమాట ఇవగాటి ఎకు
గను! అనుకోని, తిరిగివచ్చి తనయొక్క నిలబడిన
నుందరిని నాన్నెల్లంపూ చూచి “నుందరి, కొంప
మా? ఆ పూలు నా తిరుగా నుందవో, లోనేనూ.

“నా కంఠటూ శోపం! నీకు తెలియకపోసిన
తప్ప దిరేకు. అవనాళం ఉంకి గనని, ఇం నిలాటి
తప్పవేయను- ఇది నా మేలే.”

నుందరికి నన్ను నీడు తిరిగింది. నీనుందరి! ఇలా
లం నీ నేమి అంటున్నా నుమాట నిష్ఠా నోప్పిం
చలేడు నీగా! అనినా నుం ని గుంటి పొడ పేయ
వేసి వాల్చిల్ల తో అంటుంటు నుందరినొక తాను
బాకాచ్చి! ఆ నుం బింబిం బింబిం బింబిం
గాని, నుట్టు ను మిగిలిం గనం నుం నుం
“నుందరి! నీవు అచ్చు పుట్టిన నుట్టి- వీటి నా
నుంబుం డామాం నన్ను నీలంతి!”

నుందరి ఆలాగే నుట్టి వానిముఖం చూచి
నవ్వింది.

అముఖం రెండుకేతులలో చొడుపుకొని
అవి ముఖమంటు దానిని తీసికొని మద్దు వెట్టుకున్నా
ప్రకాశం.

“నుందరి! ఇటుపయిని నీకేమేనా కావలనే
నాతో చెప్ప. నేనే గొప్పాను.”

నుం : (గునుపుతో) చీర తెచ్చుని చెప్పేను
కానూ!

ఔను! అది తేకపోవడం పొరపాటే, మరపు
చేసి. ఈ రోజున మరపు రాకుండా పంచకొంగు
ముడి వేసుకుంటా; ఊదాపట్టుచీరకదూ తెచ్చు
నావు?

“ఔను చిన్న బుటా లున్నది.”

“తప్పకుండా తెస్తాను ఈ రోజున తెస్తానో
తేకో చూడు. ప్రసన్నంగా ఉన్నావా?”

“నే నెప్పుడూ ప్రసన్నంగానే ఉన్నాను.”

“దీనితో కథ ముగుస్తుందా?”

గాత్రభోజ మయింది - పెరటో బాదంచెట్టు
కొండ కుబీకర్ని వేసుకొని ముచ్చున్నాడు ప్రకా
శం- ఆతని మృదయం ఏ రాగ మాలపినుందో
నాని, ఆతడేదో కాంభోజితో గీతం పాడుతు
న్నాడు- ఉత్సాహనూ చకింకా.

ఉత్సాహం కాదూ! తానె స్వయంగా కొని
తెచ్చేడు నుందరికోరిన బుటాల చీర- చీర చాలా
కాశుందంది నుందరి- అప్పుడే మంచిది చీర కట్టు
కొచ్చున్నాడు ప్రకాశం. గదిలో నుందరి చీర
కట్టుకుంటుంది- సంతోషిస్తుంది నుందరి, పాపం
నిట్టిటిదానికీ నొచ్చుకుంజేమో- “నొచ్చుకుంటే
నేనేం చేసేది. ఆ పూలూమె తలలో నేను చూడ
గలకా? ఏమేమో ఆలోచించుకుంటూ వెళ్లి
చూడుతున్నా ప్రకాశం ఎడట ఊగాపట్టు బుటాల
చీరతో నుందరి నిలబడ్డాది. ఆ వెన్నెల వెలుగు
లో ఆమె ఆదో వింతవిగ్రహంలాగు కనబడింది.

“నుందరి, నా నుందరి ఆమె సర్వస్వం నాది,
నా సర్వస్వం ఆమెది. నాకై ఏర్పరచుకొన్న నిధానం
ఇంకొకరి అనుభవనికీ... ఆలోచనలో టక్కున
ఆగేడు. కుర్చీలోనుండి లేవబోయి తిరుగా చేర
బడ్డాడు- వికాలంగా విప్పిన కన్నులు గట్టిగా
మూసుకున్నాడు; వడవకా వడకేడు- ఏదో వారిం
చిస్తూ ముఖం ముందు చేతు లూచేడు- వద్దు వద్దు!”

నుందరి నాది - నా సర్వస్వం, ఆబ్బు! నేను
చూడలేను “కన్నులు మరంత గట్టిగా మూసి
కొన్నాడు. గుండె కుతకతా ఉడికినట్టయింది-
కన్నులు దిప్పి నుందరిని తేరిచాచేడు.

“చూడలేను చూడలేను” అని కన్నులు తిరుగా
మూసికొన్నాడు.

నుందరి వెనుకకు చూచి, తన్ను నిలువునా
చూచుకొని ఆశ్చర్యంతో కన్నులంతగా విప్పి
“ఏమటది? ఏమిటా మీరు చూడలేని దృశ్యం?”
అంది ఆత్రంగా భరతవ్రతు వంగి.

ఆమెను వారింబిట్టు చేయి ఆడువెట్టి

“ఆబ్బు!” అని బిగ్గగా నిట్టూర్చేడు చూంక
రిందిట్టు.

“ఏమీ? ఏమిటయింది?” అంది నుందరి.

“నుందరి నా మాటమీదా నా మీదా, నీకు
గౌరవముంటే ఆ చీర విప్పేసిరా!

“ఏమీ?”

“అజేమా! నేను చెప్పలేను ఆ చీర నీ శరీరా
న్ని కొగలించుకొని నన్ను ఊరినూగ్గుట్టు వెక్కిరి
స్తూన్నట్టు, ఎత్తిదాచునూన్నట్టు కనబడుతుంది.”

నుందరి కర్రపయింది కాదు పాని మనోవేదన
“ఏమిటంటాడు? నీవంటిని చీర. మిమ్ములను ఎగ
తాలి చేయడమీమిటి?

“అయ్యో చూడు, ఆ చీర బుటాలను త్రోసి
కొని మరీ ఊగుతున్నాయి ఎన్నో చేతులు-

నుందరి తుళ్ళిపడి చీర నింపునా చూచి
కొంది- “ఏమిటి? ఏం చేతులు?”

“నుందరి! ఆ చీరతో నా యెడట నిలువకు-
నేను చూడలేను” ప్రకాశం పేదవ్రతు వడకేయి-
ముఖ మెఱుపడిపోయింది- కన్నులలో నీరు గిరిగిరా
తిరిగింది- వెన్నులో ఏదో పోటు వచ్చినట్టయింది-
“ఉఁహూం” నాది కాదు- నాజే అనుకొని మురిసి
పోతున్న నుందరి నాది కాదు- అయ్యో ఆస్వా
క్రాంతం అయిపోయింది- ఆ సౌభాగ్యం! చీర
నేనిన శిల్పిది-

నాలిగా చూచూ నిట్టూర్చి, దిగాలపడి నిలచి
పోయాడు ప్రకాశం-

ఏం చెయ్యడమో నుందరికి తెలియలేదు
నేటికిన్ని-